

Dziesięć Przykazań to prawo moralne, które Bóg dał swojemu ludowi. Są one kompasem prowadzącym nas drogą zbawienia – niezmienną normą, która trwa przez wieki. Ale gdzie dokładnie znajdują się one w Biblii? Dlaczego istnieją różne sposoby ich numeracji? I która z nich jest poprawna według Kościoła katolickiego?

W tym artykule odpowiemy na te pytania w sposób dogłębny, ale jednocześnie przystępny. Rozwiejemy nieporozumienia i podkreślimy znaczenie Przykazań w dzisiejszym życiu chrześcijańskim.

Gdzie w Biblii znajdują się Dziesięć Przykazań?

Przykazania zostały przekazane przez Boga Mojżeszowi na górze Synaj i zapisane w dwóch kluczowych fragmentach Starego Testamentu:

1. **Księga Wyjścia 20,1-17**
2. **Księga Powtórzonego Prawa 5,4-21**

Oba teksty zawierają to samo prawo Boże, choć występują pewne różnice w sformułowaniach. W Księdze Powtórzonego Prawa Mojżesz ponownie przekazuje Przykazania nowemu pokoleniu Izraelitów przed ich wejściem do Ziemi Obiecanej.

Przykład z Księgi Wyjścia:

„Ja jestem Pan, twój Bóg, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej, z domu niewoli. Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie.” (Wj 20,2-3)

Warto zauważyć, że Biblia nie numeruje przykazań wprost, co w historii doprowadziło do różnych sposobów ich uporządkowania.

Pochodzenie i historia numeracji

Od pierwszych wieków Kościół uznawał Dziesięć Przykazań za podstawę prawa moralnego. Jednak z czasem pojawiły się różne tradycje dotyczące ich numeracji.

1. Numeracja Kościoła katolickiego

Kościół katolicki stosuje numerację ustaloną przez **św. Augustyna z Hippony (V wiek)**, która opiera się na tradycji żydowskiej. Taki podział został przyjęty w **Katechizmie Kościoła Katolickiego** i obowiązuje od wieków.

Według Kościoła katolickiego Dziesięć Przykazań wygląda następująco:

1. Nie będziesz miał bogów cudzych przede Mną.
2. Nie będziesz brał imienia Pana Boga twego nadaremno.
3. Pamiętaj, aby dzień święty święcić.
4. Czcij ojca swego i matkę swoją.
5. Nie zabijaj.
6. Nie cudzołóż.
7. Nie kradnij.
8. Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu.
9. Nie pożądaj żony bliźniego swego.
10. Ani żadnej rzeczy, która jego jest.

2. Błąd protestantów w numeracji

Gdy **Marcin Luter** zerwał z Kościołem w XVI wieku, zdecydował się zmienić numerację Przykazań. Jego wersja opiera się na późniejszej tradycji żydowskiej i kalwinistycznej, dzieląc pierwsze przykazanie na dwa i łącząc dziewiąte i dziesiąte w jedno.

W wersji protestanckiej przykazanie o bałwochwalstwie zostaje rozdzielone:

1. Nie będziesz miał innych bogów.
2. Nie będziesz czynił sobie rzeźb.

Taka interpretacja jest błędna, ponieważ zakaz bałwochwalstwa jest **częścią pierwszego przykazania**. Ponadto połączenie dwóch ostatnich przykazań w jedno prowadzi do zatarcia różnicy między **nieczystymi pragnieniami względem bliźniego** a **chciwością wobec dóbr materialnych**.

Dlaczego ta różnica jest ważna?

Zmiana numeracji dokonana przez protestantów nie jest błahostką. Oddzielając zakaz obrazów od czci oddawanej Bogu, wiele wspólnot ewangelickich błędnie pojmuje kult religijny.

Ikonoklaści (zwolennicy niszczenia obrazów) odrzucają kult rzeźb, obrazów i innych świętych symboli, nie rozumiejąc różnicy między **czcią (dulia)** a **uwielbieniem (latría)**.

Kościół katolicki zawsze bronił biblijnego nauczania, że obrazy świętych nie są bałwanami, ale środkami pomagającymi wznieść duszę ku Bogu. Jak naucza **Sobór Nicejski II (787 r.)**:

| „Cześć oddawana obrazowi odnosi się do pierwowzoru.”

Błąd protestantów jest przykładem tego, jak błędna interpretacja Pisma Świętego może prowadzić do **błędów doktrynalnych**.

Dzisiejsze znaczenie Dziesięciu Przykazań

Dziesięć Przykazań nadal stanowi fundament moralności chrześcijańskiej. W świecie, gdzie szerzy się relatywizm moralny, te prawa przypominają nam, że istnieje obiektywna prawda ustanowiona przez Boga.

Przykłady ich aktualności

- „**Nie będziesz brał imienia Pana Boga twego nadaremno**” przypomina nam o szacunku dla Boga w czasach, gdy Jego Imię jest lekceważone, a nawet bluźnierczo używane w mediach i Internecie.
- „**Czcij ojca swego i matkę swoją**” skłania nas do szanowania rodziny w społeczeństwie, które często ją atakuje lub wypacza jej sens.
- „**Nie cudzołóż**” jest pilnym wezwaniem w obliczu hiperseksualizacji współczesnej kultury.

Każde przykazanie jest wezwaniem do życia w **świętości i jedności z Bogiem**.

Wniosek: Powrót do Bożego prawa

Dziesięć Przykazań to nie tylko starożytne zasady, ale **pewna droga do wiecznego szczęścia**. Kościół katolicki uczy nas ich prawidłowej interpretacji i numeracji, w przeciwieństwie do błędów wprowadzonych przez protestantyzm.

W świecie, który zapomniał o Bogu, **przypomnienie sobie i przestrzeganie Jego przykazań** jest aktem miłości i wierności. Są one kluczem do budowania **sprawiedliwego społeczeństwa** i życia w łasce.

Ostatnia refleksja:

„Jeśli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania.” (J 14,15)

Dziś, bardziej niż kiedykolwiek, jesteśmy wezwani do ponownego odkrycia piękna i mocy Bożego prawa w naszym życiu. **Czy jesteśmy gotowi, by z miłością i odwagą wypełniać Jego wolę?**